

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 15 Ianuarie, 1896.

În parlamentul nostru se întem- plă lucruri, cari au atras asupra lor atențiunea generală în întreaga țară.

Anul acesta este anul mileniului.

De ani o mie a trăit pe aceste locuri poporele, bine rău, dară la olaltă au trăit, și în 1 Ianuarie 1896, am intrat în mia a doua.

Se cuvine deci, ca anul acesta se fie anul festivității, și ca acele se pōtă percurge cu tōtă demnitate, avem trebuință de pace internă.

Așa a cugetat conducătoriul opo- sițiunei contele Apponyi, și la sērbă- torile crăciunului a vestit pacea în des- baterile parlamentare, ca cu demnitate sē se pōtă serba mileniul.

5 săptămēni s'a variat tema acē- sta, care a fost primită în principiu și de cătră guvern. A rămas sē ur- meze modalitățile.

În ședința de Sâmbătă contele Apponyi și-a formulat condițiunile sale.

Avem trebuință de libertatea ale- gerilor, și de curățenia lor.

Libertatea acēsta trebuie espi- mată și garantată pr'n lege, căci fără de aceste nu va fi pace, ci se vor continua abuzurile, cari mai cu sēmă în timpul din urmă cu atâta neruși- nare au izbucnit, încât s'au indignat tōte elementele cinstite din patrie.

Guvernul voesc sē pună la or- dina dīlei proiectul de lege despre administrațiunea de stat, contele Ap- ponyi ar dori sē se pună mai întâi în discuțiune asigurarea libertăței la alegere, ca în sesiunea din primăvară se devină acēsta lege, ca apoi sē se pōtă trece în linisce la sērbările mi- leniului.

În cele din urmă s'a primit or- dina de debateri susținută de guvern și propunerile lui Apponyi s'au dat în comisiune spre studiere.

Diarele liberale au legat mari speranțe de propunerile contelui Ap- ponyi, și acumă după ședința de Sâmbă- tă nu mai au nici o speranță în pacea, care se contempla.

Propunerile lui Apponyi se con- sideră ca îngropate, și unele diare le cāntă prohodul.

La alt loc publicăm în reasumat propunerile din cestiune, căroră noi le dām o deosebită importanță.

Este de o deosebită importanță sē se scie, că la noi alegerile sunt influințate, că la alegeri se comit cele mai scandalōse corupțiuni, că sunt sute de ușițe, cari asigură falsificarea liberei voințe a alegătorilor.

Este de importanță însă și pentru persōna omului, care face acele pro- puneri. Contele Apponyi este omul viitoriului, ađi-māne va ajunge mini- stru, și actualele lui propuneri, ori-ce sōrte vor avē ele, pentru el sunt obli- gātōre.

Între propunerile acestea liberale vedem și de acele, cari au specială importanță și pentru noi. Contele Ap- ponyi propune, ca restanța în dare sē nu mai fie motiv de a împedea pe alegători în eserciarea dreptului lor.

Cele mai mari abuzuri se făceau tocmai cu aplicarea acestei dispozițiuni din lege.

Notarii comunali sau nu provocau pe cetățeni la solvirea restanțelor, sau cu intențiune încesau mai puțin cu cățiva cruceri.

Și acest soi de abuzuri e șters în propunerile prezentate de contele Apponyi.

Se observă în general o nisuință de purificare și de cristalisarea mora- vurilor.

Sē dea bunul Dumnezeu, ca sē vedem asigurate alegerile libere, atunci vom avē cu atât mai puține motive și noi de a ne feri de o luptă, care numai oțeli ne pōte, de stricat însă nu.

Revista politică.

Guvernul engles a îndeplinit în decursul celor trei săptămēni din urmă retragerēa de pe drumul fals, pe care l'a împins mai întâi Rosebery, apoi Beaconsfield și mai pe urmă Sa- lisbury. El a făcut un lucru gigantic

în diplomație de felul căruia arareori s'a întemplat într'un timp atât de scurt. Abia rămăsese un petec de pāmēnt, în care sē nu-și fi vērīt nasul diplomația din Londra. Prin retragere s'a delaturat pericolul, d'a veni în conflict cu alte puteri și cabinetul a ajuns ērăș în stare, de a menagia șo- vinismul național și a publica prin trēmbițe rēsunātōre meritele lui, ca sē-și acopere marea sa retragere. — Nici un ministru responsabil englezesc nu sē putea juca ușor cu ideea unui rēsboiu cu Germania sau chiar și cu statele unite. De aceea bine a făcut guvernul Salisbury, și acēsta îi ser- vesce într'adevēr spre onōre, că nu s'a lāsāt rāpit de curentul nesănētos din țara lui. El a cumpēnit bine pe- ricolele, nu numai ale unui rēsboiu, ci și a izolării și nu s'a înșelat, căci calea, pe care apucase, amenința sē nimicească autoritatea Britaniei chiar și în Africa de sud. Astfel prin retra- gere pas de pas s'a restabilit starea normală așa, încāt și regina Victoria a adresat o telegramă de mulțămire presidentului Krüger al republicei Transvaal, Salisbury și-a dat silința, sē aplaneze tot odată și neînțelegerile cu celelalte puteri. I-a succes, sē astupe gura diarelor „Times” și „Standard”, cari scriau contra națiunei germane și împēratului Wilhelm și sē silēscă pe aceste foi, sē declare, că relați- nile între imperiul insular și Germa- nia sunt tot cele vechi.

Armenii fură lāsati la o parte; regina Victoria i-a scris Sultanului, făcēnd uitate elucubrațiuni de mai nainte ale lordului Salisbury și cora- bia engleză de rēsboi a parāsīt Salo- nichii.

Cērtă cu Francia pentru ameste- cul acesteia în India provocase o fur- tună în Anglia. Cabinetul din Londra a lāsāt tot teritoriul de cērtă în mā- nile republicei și astādi au Francezii intrare în provincia chineză fōrte bo- gată, care și-o rezervaseră englezii pen- tru ei. Astfel a făcut cabinetul englez în interesul lui și al țērii o retragere

care merită tōtă lauda din punct de vedere diplomatic.

Din Varșovia se depeșeză, că gu- vernorul contele Suvaloff s'a esprimat hotărīt, că Țarul și Țarina imediat după încoronare va pleca în străină- tate și adecă mai întâi va merge la Hessa-Darmstadt, orașul natal al Ța- rinei. După aceea va face o vizită oficiōsă la Berlin, ca prin acēsta sē se dovedescă relațiunile amicale dintre curtea rusēscă și germană.

Se vorbește mult prin diare des- pre un toast, pe care l'a ținut Ni- chita principele Muntenegrului în pre- sēra anului nou ortodox. Principele și-a ridicat pāharul în sănătatea Ța- rului Nicolae II., numindu-l cel mai puternic protector al Muntenegrului. Se dīce, că reprezentanții statelor strē- ine — afară de cel rusesc, — cari au fost de față, au fost cam neplăcut atinși de acēsta enunțațiune a principelui Nichita.

Oficiōsa „Reichsanzeiger” publică următorul rescript imperial: „Cu so- lemnitate înălțātōre de suflet a serbat poporul german împreună cu Altețele Lor principii esistința de 25 ani a nou-înființatului imperiu german, și nu numai și-au adus cu recunoștință aminte de bărbaii a căror înțelep- ciune și desinteresare a realizat de mult dorita unire a triburilor germane în un stat puterui și respectat, ci a făcut și jurāmēnt în inima sa, că se va face demn de marele trecut și în tōte vremurile va sta cu germană fi- delitate de bărbat pelângă împēratul sēu și pelângă imperiu. În color splen- dide vēđut'am acest jurāmēnt din nu- mērōsele telegrame și scrisori, cu cari miile germanilor m'au cercetat în acē- sta memorabilă dī de sērbātōre cu scop de a-și manifesta curata lor iu- bire de patrie. Faptul acesta m'a im- plut inima de bucurie și m'a în- tārīt în credința, că poporul german nici-când și nici odată nu se va lāsa

FOIȚA.

Șloim Goldstein în audiență.

— După o foiță din „Alkotmány”. —

1. La ministru-președintele.

La audiența din urmă a baronului Bánffy Dezső s'a prezentat și Șloim Goldstein. Cēta petenților cu mult respect a făcut cale în an- tișambră acestui personagi marcant al vieții nōstre publice. Nimeni n'a cutezat sē între la Escelenția Sa înaintea lui Șloim, ori cāt s'a smerit acesta. Unanim i-au reflectat: Pof- tiți numai! Șloim Goldstein premerge. În fine cēta l'a împins în sala de audiențe, fiind- că br. Bánffy începu a-și perde paciența.

— A! bine-ai venit! ce noutate ne aduci amice Șloim, întrebă Escelenția Sa.

— Vin sē mulțămesc Escelenției Vōstre, că nu mi ați confiscat calendariul, ci permiteți rēsponderea lui, spre mai marea glorie a mi- leniului.

— N'ai pentru ce sē-mi mulțămesci, dragă Șloim, se cunōscē datorința mea prin mine.

— Me bucur fōrte mult de acēstă ju- decată a Escelenției Vōstre. Permiteți-mi to- tuși, sē vē presint pentru acēsta un cadou.

— Sum curios cu ce vrei sē me cin- stesci, iubite amice?

— Eță, cu acest esemplariu al calenda- riului meu, în legătură de lux.

— Iți mulțămesc dragă Șloim, sum fōrte pātuns.

— Eță acum me mai rog de ceva!

— S'audim, iubite amice!

— În anul viitoru înc'odată voesc sē-mi scot calendariul, ce se bucură de o trecere fōrte mare, și care umple un mare gol, în 18 miliōne de esemplare, pentru-ca sē ajungă pentru fie-care locutoriu al țērii cāte unul. Acēsta însă numai așa s'ar putē, dacă aș că- pēta subvențiune.

— O sē fie și asta dragă amice. Cāt iți trebuie?

— Puțin, cel mult opt sute de mii de flor.

— Ei, atāta putem jertfi. Pot sē-ți ser- vesc încă cu ceva?

— De-ocamdată aș avea lipsă de 2 fl., pentru esemplariul în legătură de lux, ce vi l'am cinstit.

— Eță-i dragă Șloim. Alceva nu-ți trebuie?

— Ba da. Imi adusei aminte, că nu sciu de ce ne întrecem noi? Sē fim pertu.

— Bucuros dragă Șloim. Servus!

— Servus!

După acēsta Escelenția Sa l'a petrecut pe Șloim Goldstein, strigându-i din ușe încă odată:

— Servus dragă Șloim.

Cēta petenților ca și mai nainte, cu multă umilință a deschis calea lui Șloim Gold- stein, acestui personagi valoros al vieții nō- stre publice.

2. La ministrul de culte.

Șloim Goldstein dela domnul ministru- president a călătorit direct la ministrul de culte, pe un tramvaiu electric, care are o stațiune tocmai acolo naintea palatului mini- steriului.

Mărēța figură a vieții nōstre publice, se duce direct la portariu și cu o rară amica- bilitate, îl bate peste umeri, întrebându-l cu o colosală prevenire, dacă e aci Wlassics? Primind rēspons afirmativ își pune cvickerii, și cu o eleganță înnăscută sue scările. Cu tōte acestea s'a putut observa fōrte bine, că a servit la călăreți.

La moment au anunțat Escelenției Sale că și Șloim Goldstein așteptă sē fie primit în

audiență. Escelenția Sa iute și degrabă a eșit esclamând mirat:

— Dta aici, dragă Șloim? Me bucur că am onorul. Poftește în lăuntru. Cu ce-ți voi putea servi?

— Vin sē Ve mulțămesc Escelență, că V'ați îndurat, sē îmbrățișați cauza autonomiei jidovesci.

— Nici o mulțamită, dragă Șloim. Acē- sta-i urmarea naturală a politicei liberale bi- sericesci.

— Totdeodată me folosesc de ocasiunea acēsta, sē Ve predau un esemplariu din ca- lendariul meu în legătură de lux cu rugarea, sē binevoiți a dispune în mod prealabil rēs- pândirea aceluia în scōle și până atunci, până când în anul viitoru va apărea în ediția a doua, pe spesele statului. Spre scopul acesta fratele Bánffy deja mi-a pus în perspectivă opt sute de mii flor. Veți scī, că sum pertu cu ministru-președintele.

— Și cu mine nu? Servus Șloim!

— Servus Iulius! Acum putem vorbi leger. Autonomiat sē pregătesce?

— Necondiționat! Poți lna venin pe ea. Iți pot servi încă cu ceva?, pentru-că scuză, după-cum binevoesci a vedea, afară așteptă încă mulți.

despoiat de rezultatele anilor 1870 și 1871, și că încredându-se în Dumnezeu își va sci apăsura bunurile sale în toate vremurile. Tuturor acelor, cari și au accentuat conlucrarea spre întărirea continuativă a operei germane și spre promovarea bunăstării germane, și cari cu fidelă alipire și-au adus aminte de mine, — le exprim cea mai caldă mulțumită. — Vilhelm.

Literatura „modernă”.

(74.) Profesorul seminarial, Bartholomäus Bagossy, care este tot deodată și ceremoniarul episcopului romano-catolic din Szatmár, a publicat în zilele trecute o carte în limba magiară, intitulată „Feladatunk a polgári házassággal szemben”, în care dă lecții colegilor și tuturor preoților catolici, cum se aprecieze și cum se se poarte față cu căsătoria civilă. Este destul, d'a comunica cetitorilor noștri faptul, că „Pester Lloyd” în Nrul seu 21 din 24 Ianuarie a. c. sacrifică un articol de fond, plin de laude și recomandări la adresa autorului, ca publicul nostru să-și facă idee, în care direcțiune și în ce sens e scrisă această carte.

„Între nenumăratele lupte — dice profesorul seminarial romano-catolic, — cari le-a purtat statul cu biserica pentru drepturi singurate, a fost în toate țările de pe suprafața pământului lupta pentru instituțiunea căsătoriei, cea mai crâncenă. Biserica consideră familia religioasă ca pe o fortăreață tare a credinței, statul consideră familia bineregulată ca pe cel mai esențial fundament al ordinii sociale primite de stat.” „.... „Această explicare clară și obiectivă — dice „Pester Lloyd”, — și tot de odată o scuza a crâncenilor lupte, care a înțut în anii din urmă într-o încordare continuă pe apărătorii intereselor de stat și celor bisericesci, sună ca un pasagiu dintr-o vorbire, cu care un aderent al partidei victorioase ni-zuește de a împăca pe contrarii săi de mai nainte acum după ce s'a validat în practică (!? Red.) fructele acestei lupte. Efectul ei (al cărții) e cu atât mai îmbucurător, cu cât auzim aceste cuvinte dela un preot catolic, care a întreprins, se lămuriască pe frații săi și să-și învețe, cedatorințe rezultă pentru ei din noua situațiune creată prin introducerea legilor politice-bisericesci și cum au ei să-și împlinescă aceste datorințe.” „Er la alt loc „P. Lloyd” continuă: „O, de-ar urma frații de oficiu ai lui Bagossy (adecă preoții romano-catolici) învățăturilor și sfaturilor lui în toate și așa mai departe.

Cine își aduce aminte de crâncena campanie, care a înscenat-o

— Te rog, te rog. Numai pentru calendaru s-mi dai doi fl.

— Poftim. Servus. Sărut mâinile d-voastră!

— O să-ți împărtășesc! Servus Iulius?

— Servus!

— Ei, mi-a venit încă ceva în minte

— Poftesc iubite amice.

— Ce cugeti ore pentru calendaru...

— Vre-un ord?

— Spercă-mi compete, după atâtea muncă!

— Cum nu, negreșit, dragă Șlom, o să facem și treaba asta. Ce ord ai primi mai bucuos?

— D'apoi natural că ordul S. Stefan.

— O să fac dispoziții. Servus dragă Șloim!

Șloim Goldstein s'a depărtat urmat de privirile de umilință, ale celor prezenți.

*

Notă: Cine nu crede, că toate așa s'au întâmplat, acela poate că are dreptate. Dară, că în curând așa se va întâmpla, aceea o poate crede fără șovăire ori și cine.

V. P.

și purtat-o clerul romano-catolic în casa magnaților atunci, când aceste legi bisericesci erau numai proiecte și cetesce acum cartea lui Bagossy, apoi și articolul de bucurie din „P. Lloyd”, trebuie să rămână înmărmurit. Nu odată ne-am spus noi părerea, că opoziția clerului romano-catolic din Ungaria față cu legile politice-bisericesci nu a fost sinceră. Epistola pastorală a clerului romano-catolic din Ungaria pe care unii Români o au ridicat în al 7-lea ceru. acum scrierea lui Bagossy, care a întâmpinat de sigur și aprobarea episcopului său — o părere, care e aprăge generală la romano-catolicii din Ungaria, — înțărăse pe deplin bănuiala noastră de mai nainte Ori și că s'ar dice: Noi suntem de idea, ca preoții (începând dela episcopi) romano-catolici din Ungaria mai întâi sunt magiari, apoi romano-catolici, și că ori de câte ori li se va pune alternativa, vor suprapune interesele statului magiar intereselor bisericești romano-catolice. Traurig, aber wahr! Iar aici dintre Români, cari cred în bunăvoința romano-catolicilor către noi, că adecă vor lupta și ei alătura cu noi pentru apărarea bisericești, s'au înșelat și se înșală grănic, pentru puternicul motiv, că romano-catolicii din Ungaria, cum am șis, sunt mai întâi magiari, apoi romano-catolici. Români pot aplica todeauna față cu ori și care romano-catolic, fie el și afară de Ungaria, proverbul latin: „Timor Danaos et dona ferentes”: Să învățăm din mult cercetele experiențe ale trecutului și să nu ne păcălim era, ca nu cumva păcăliala acesta din urmă să fie cea mai de apoi. Să ținem toți Români cu o iubire sinceră și nestrămutată la bisericile noastre scumpe, dar să ne ferim de romano-catolici, cum se ferește oile de lupi, căci mai periculoși lupi pe suprafața pământului pentru Români, ca romano-catolicii, nu există!

Și acum să analizăm, puțin și citatul reproduc mai sus din cartea dlui Bagossy. Este adevărat, că cea mai crâncenă luptă, care a purtat-o biserica cu statul, a fost pentru instituțiunea căsătoriei. Este adevărat, că biserica consideră familia religioasă ca pe o fortăreață tare a credinței. Este și mai adevărat, și acesta este un adevăr istoric incontestabil, că o familie, care nu e religioasă și nu ține la biserică, nu poate fi, nu este o familie fericită. Este adevărat prin urmare, că biserica prin faptul, că a ridicat căsătoria la înaltul rang de taină, a arătat întregii societăți omenesci, prin urmare și tuturor indivizilor singuratici singura cale, prin care ei pot fi și pe lumea această fericiti. Concluzia finală și basată pe istorie este: Fericirea societății omenesci este dependentă exclusiv dela religiozitatea căsătoriei, care în interesul omenic, trebuie să fie bisericescă. Experiența a dovedit și dovedește în fiecare țară, că în state, unde s'au introdus căsătoria civilă și unde, din această cauză, oamenii au început, a nu mai pune preț pe singura căsătorie fericitoare, pe cea bisericescă, unde legătura dintre bărbat și femeie au încetat de a mai fi aceea, ce trebuie să fie, un sacrament bisericesc, ci s'a redus numai la un contract civil, acolo credincioșii bisericilor, cari sunt identici cu cetățenii statelor au devenit în mare parte nefericiți. d. e. în Franța.

Nu este adevărat, ceea ce dice dl Bagossy mai departe, că statul consideră familia bineregulată ca pe cel mai esențial fundament al ordinii sociale primite de stat. Așa ar trebui să fie; însă nu e așa. Statul nostru a urmărit și urmărește un alt scop ascuns, dar cunoscut de toată lumea, cu legile politice-bisericesci: Magia-

risarea cu ori-ce preț. Dacă i-ar fi stat lui la inimă regularea vieții familiare, nu s'ar amesteca în cel mai sublim sacrament al societății, în sacramentul căsătoriei. Un bărbat și o femeie, cari consideră legătura dintre ei, ca sacrament, constituie, sub toate împrejurările, o familie bineregulată, care n'are lipsă de normele statului.

Ce-i drept căsătoria civilă e lege; noi, ca cetățeni ai statului, trebuie să ne supunem. Avem însă datorința și dreptul sfânt, ca în același timp să ridicăm până la apogeu neprețuita valoare, repet, a singurei căsătorii fericitoare, a căsătoriei bisericesci!! Iar încât privește însă părerea noastră asupra cărții profesorului seminarial romano-catolic, concluziunea: Dl profesor seminarial, Bagossy a scris cartea în sensul numelui, care l poartă!

Proiectul de conclud al deputatului Apponyi.

La locul prim am apreciat propunerile făcute de către deputatul conte Apponyi în chestiunea libertății alegerilor.

Și până când vom pute aduce în totă estensiunea lor propunerile concludului Apponyi, le punem în reasumat sub ochii cetitorilor noștri, ca să le cunoască și să-și scie da seama pentru ce s'a agitat opiniunea publică de 5 săptămâni, și pentru ce nu a voit guvernul se dea preferință legii pentru libertatea alegerilor:

Etă-le:

I. Punctele din §-ul 3 al proiectului, cari tractează despre abuzurile presidentului dela alegere referitoare la motivele de nulitate, să se precizeze prin determinarea cercului de activitate a presidentului, să se cuprindă în aceste îndesebi casurile omiterii dispozițiilor legii cu privire la tratarea alegerilor și jurarea primarilor comunali, ca martori de identitate. Să se introducă paragrafi cu privire la abuzul făcut din oficiu pentru de a influența asupra alegerilor, a corupe prin mănări și beuturi.

II. Dispozițiunea punctului 5 din §-ul 11 Art. de lege XXXIII: 1874, conform căreia primirea în lista alegerilor este dependentă dela solvirea faptică a contribuțiunii din anul precedent, să fie scosă din valoare.

III. Partea a III-a din art. de lege XXXIII: 1874 despre listele alegerilor să se modifice în acel sens, ca lista să fie pe o serie ore-care de ani (bună-ora pe trei) stabilă, în care listă să se facă numai rectificările de lipsă; să se inducă în locul celor „scosi” alegerii noi primiți. Aceia, cari își pierd dreptul de alegere, trebuie să fie încunoscători despre această comunicându-li se în scris totodată și motivele. Un exemplar din lista alegerilor trebuie să se depună la notariul public, pentru de a servi ori și când ca informațiune alegerilor.

IV. Comisiunile centrale să esecute odată pentru totdeauna modificarea în sensul §. 34 din art. de lege, a solvării de dare după așa numita sesiune de felderă. (Pământ de o felderă, de o gălătă, — după care este socotită darea).

V. Procedura cu privire la compunerea listelor de alegători și la diferitele rectificări să începă deadreptul cu începutul anului și nu după-cum s'a practicat până acum. Să se începă adecă mai de timpuriu cu semnarea recurselor și a observațiilor astfel ca curia să aibă timp cel puțin de 3 sau 4 luni pentru de a pute solvi apelările în contra concludelor comisiunilor centrale, ca for de prima instanță (§. 51. Art. de lege XXXIII. 1874).

VI. Să se dică precis în textul §-lui 67 Art. de lege XXXIII. 1873, cu controla asupra identității alegerilor pot fi conezuți din oraș numai membrii magistratului, er din sate numai primarii comunali sau locuitorii acestora și câte un jurat comunal, — cari înainte de a și începe activitatea să depună jurământ înaintea comisiunii pentru împlinirea cu conștientitate a datorințelor.

VII. §-ul 67 din sus amintitul articol de lege să se modifice radical, să fie lipsit de ori ce neînțelegere. Presidentul este îndatorat, ca cu ajutorul membrilor de încredere să designeze pentru alegători locul unde pot să stea, ca în acest loc și localul alegerii să nu fie împedecată comunicațiunea. Când sunt două partide presidentul designază în fața membrilor de încredere prin sorte locul pentru una și cealaltă partidă.

VIII. §-ul 73 din articolul XXXIII: 1874 să se întregască prin dispozițiune, că un alegător, căruia din erore sau numele sau ocupațiunea i-s'a indus fals în listă, să nu fie respins dela urnă

IX. Oficiantul încredințat cu menținerea ordinii să fie de față în localul de votare numai până-ce presidentul o cere în interesul ordinii.

X. Să se dispună, că unui oficiant public nu-i este ertat a lua parte la turneul deputatului, nici să fie membru vre-unui comitet al partidelor, nici să facă presiune în favorul unui sau altui candidat. Să se enunțe, că gendarmeria are a menține numai ordinea, dar nu a și escorta pe alegători și a supraveghia taberele partidelor.

XI. Responsabilitatea disciplinară să se estindă și asupra membrilor din deputațiunile de conscriere, cari conlucră la compunerea și rectificarea listelor de alegere.

XII. Procedura penală în contra acestora, cari au comis abuzuri electorale să se înăsprescă conform stărilor faptice, timpul de prescriere în această procedură să se prelungească și să se decidă, ca pedeapsa cu temniță ce codul penal pentru casuri grave prescrie, să se schimbe în pedeapsă de bani.

Noutăți.

Denumire. Dșora Adela Bacilla profesora la școala civilă de fete a Asociațiunii și-a dat demisiunea în urma denumirii sale din partea ministrului de resbel ces. reg. de profesora la școala militară de fete din Oedinburg (Sopron). Causa familială au silit-o a accepta acest ofert. În locul d-voastră s'a denumit d-șora Maria Cioban, fost profesora în Borgo-Prund.

* * *

Promotiune. În 24 l. c. a fost promovat în aula universității Francisc-Iosefine din Cernăuți d-nul Petru Ionescu profesor la institutul ped. teol. din Caransebeș la gradul de doctor theologiae.

Felicitările noastre!

* * *

Hymen. Dl Aureliu Greblea teol. abs. și d-șora Elena Cernescian își vor serba nunia lor la 6 Februarie, st. n. a. c. în biserica din Șindresci.

Dorim să fie într'un cés cu noroc!

* * *

Cadourile sultanului. Între cadourile de anul nou, pe cari sultanul le-a trimis țării, se află și o bucată din crucea Mântuitorului. Pentru acest cadou — se dice — papa s'a supărat rău pe sultanul și a și trimis vorbă sultanului, că e supărat. Precum aflăm în „Dreptatea”, din care scotem această scire, și carea o aduce după „Secolo” din Milano, scaunul papal a reclamat într'un rând această reliquiă, dar sultanul n'a voit să i-o deie, er acum a donat-o de bună voie — veți bine — unui „schismatic”.

* * *

Economie turcescă. Să serie din Constantinopol: Un svon regretabil a făcut aici scirea, că la tribunal s'a descoperit o mare defraudare, care se urcă peste un milion de piastri. Investigațiunea a dovedit, că cassierii, contabilii, esecutorii și alți membri ai tribunalului formau cu cassierul dela secția criminală din Stambul o bandă, cari de multă vreme au furat banii, cari au intrat la tribunal și au falsificat documente. Ministrul de justiție a ordonat o cercetare foarte strictă.

* * *

Dărnice jidovescă. Diariului „B. H.” i-se serie despre un cas foarte caracteristic pentru marimozitatea nouilor cuceritori de patrie din Dunakesz. Reprezentanța comunală vrând a edifica o școală nouă catolică și locuință pentru învățător pe mileniu, în zilele trecute a ținut o ședință în cauza această. În decursul desbaterei deodată se ridică

unul dintre membrii reprezentanței, un jidan bogat din Dunakesz și declară, că deși el e de legea jidovă, totuși bucuros ofere 5000 fl. pentru școala catolică. E de închipuit surprinderea și bucuria, ce a făcut acest ofert. Se cutremura casa comunală de „eljen“-urile cu cari grămădău pe donatorul *marinimos*.

Plebanul catolic chiar și prin vorbire separată și-a exprimat recunoștința față de donator, pe care l'îmbrătașau de ovațiuni, cari nu vreau să înceteze. Nobilul domn însă începea a nu se simți bine și în tot chipul cerca a delătura dela sine semnele de recunoștință. În urmă ajunge la cuvânt și astfel și-a continuat vorbirea: „Ofer așadar 5000 fl. în sarcina casei comunale, din care... înșeu mai departe n'a putut continua, pentru că membrii reprezentanței înșelați în așteptările lor au erupt în astfel de strigări amenințătoare de *abzug*, încât *marinimosul* donator a vădut de bine, să se stergă cât mai în grabă din sala ședinței.

* * *

Răsunarea țăranilor. Într'un sat din Württemberg era parochul așa de puțin mulțumit cu trezvia parochienilor sei, încât le vorbi astfel de pe amvon: „Dacă fie-care dintre voi, țăranilor, care se culcă Dumineca beat, și-ar arboră un stég pe coperiș, atunci ar fi în fie-care Luni satul întreg plin de flămuri“. — Țăranii se depărtați umiliți din parochia. A doua zi însă fălăia pe casa parochială un stég mândru pus de o mână necunoscută!

* * *

I'a fost frig. Jupânul Lévy Manó, negutătoriu în Praga, și-a părăsit și el patria și a venit la ceealaltă soți ai sei percuinați, în pământul făgăduinței, aici în Ungaria, ca pe timpul milleniului, să și cerce și el norocul, d'or' va pute face un bun *geșeft* în onoarea aceluia. Cum, cum nu, destul, că pe cale i-au dispărut toate paralele de întreprindere, ceea ce atât de tare l'a supărat, încât s'a hotărât să se sinucidă. Dar cum, căci bag' s'ema n'ic de ștrâng nu i-au rămas bani. Iute dar în Dunăre. Naiba înșeu, căci apa a fost prea rece. Iut' deci afară. — La întrebarea salvatorilor, cari îi mersese într'ajutoriu, că pentru ce a cercat să înote cătră mal dacă a voit să se sinucidă, a răspuns: „A fost prea rece apa și m'a făcut nervos; la noi în Praga, Moldova nu e așa rece“. Astfel între „eljen“-uri nesfârșite din partea patrioților a fost dus înapoi la hotel, ca să se încălzească și usce cum va pute, până va răsări și pentru d'nsul s'orele milleniului.

* * *

Patti a dat în 12 Ianuarie a. c. o producție în Paris; venitul curat a fost destinate pentru monumentul bătrânului poet Florian. S'a încasat pentru acest scop 30,000 franci, dar succesul artistic a fost sub zero adecă sub totă critica. Toți numerii din program au plictisit marea publică, care se adunase. Renumita cântăreță nu și-a ales bine piesa, în care a voit, să brileze. Pantomima cu cântece de Boyer „Mirka Enchanteresse“ s'a dovedit, ca o operă plictisitoare și musica cât se poate de banală. Rolul unei fete de 18 ani în vârstă ei de nevino-văție a fost cam slab interpretat de Patti. Când a mai cântat Patti unele cântece, publicul nemulțumit a aplaudat încetiva, dar numai de curtuasie.

Sic transit gloria mundi!

* * *

Pedepșa corporală e supusă în zilele noastre unei vii discuții în Rusia; mai pe urmă a luat cuvântul și contele Tolstoi. Într'un articol intitulat „Rușinos“ și publicat în „Bischewja Wjedomosti“ articol, care a produs o strașnică consternare între prietini enutei, serie: „Era pe la 1820, când oficerii regimentului din Semiskow, florea tinerimii de atunci au hotărât să nu mai aplice pedepșa corporală în regimentul lor, și fără considerație la strictele pretensiuni, cari se făceau pe atunci serviciului de front, regimentul a rămas și fără aplicarea pedepsei corporale un regiment de model. Au trecut de atunci 75 de ani și nepoții acelor bărbați stau, ca primari în toate satele imperiului și hotărăsc cu linise, dacă cutare sau cutare oamă mare, care adeseori e tată de familie, ba câte odată și moș de familie, trebuie bătut și câte se capete. Bărbații din 1820 au considerat pedepșa corporală, ca rușinosă și au

fost în stare, s'o delătura din serviciul militar, unde trecea de necesară; bărbații din zilele noastre nu se îndrăptă contra soldaților, ci contra unei părți întregi a poporului rusesc. Să p'ote, că s'a întâmplat o transformare teribilă în așa numita societate rusă... Pe când clasele mai înalte s'au abrutizat și au decăzut moralicește făcând legi despre pedepse corporale și aplicându-le cu linise, în strivile poporului s'a întâmplat o ridicare a noului spiritului și moral într'un astfel de grad, încât aplicarea pedepsei corporale i se părea acestui strat din popor nu numai ca un martir fizic, dar și moral. Și căți-va omeni, cari cred că merg în frunte, să r'ogă cu respect ca omenii mari ruși să fie mai puțin bătuți, pentru că medicii sunt de idee, că aceste bătaii strică sănătății. E just asta? Pentru delaturarea acestei pedepse monstruoase, o rămășiță a barbariei, nu poți începe politicos cu igiena, cu cultura școlară sau cu manifeste! Pentru astfel de lucruri nu se r'ogă omul respectuos. Astfel de lucruri trebuie descoperite în totă goliciunea lor. Acesta trebuie să se întâmple pentru că ele aruncă o pată asupra tuturor cari trăim în statul, unde se întâmplă.

Nu mai e trebuință de comentariu.

* * *

Efectul unei piese teatrale. În teatrul Raimund din Viena s'a predat nu de mult o piesă teatrală cu un efect, care ar trebui să-l aibă toate piesele teatrale cari au de scop nu numai petrecerea, ci și deșteptarea simțului de umanitate față de cei ce trăiesc în miserie.

Obiectul piesei era istoria alor doi frați, unul luptându-se cu cea mai mare miserie, er altul ducând o viață luclică. Piesa o a privit până în capăt cu ochi plini de lacrimi și un domn burduhos. După fie-care act, domnul burduhos devenia tot mai trist, și când a cădut cortina mai pe urmă, și-a sters ochii cu batista-i de mătăasă, apoi s'a grăbit din teatru și s'a aruncat în trăsură. Întâiu acasă, apoi la oficiul telegrafic. Încă în aceeași noapte a deșteptat din somn servitoriul dela oficiul telegrafic pe un tinăr s'rac, care departe de Viena într'un orașel își necăjea zilele. Fratele s'rac a fost acesta, căruia fratele bogat — sub influința piesei teatrale — i-a trimis telegrafice o mare sumă de bani.

* * *

Despre Napoleon. Cineva povestea despre eminentele calități ale lui Napoleon; între altele d'cea „că el dicta 18 scrisori în același timp...“ — „Teribil“, îl întrerupse pe povestitor dl Prudhomme: „El posedă deci — d'ce acesta — o adevărată chemare pentru... Dictator“.

* * *

O anecdotă a presidentului Krüger din Transvaal. „Le Figaro“ istorisește despre presidentul acestei republici o mică anecdotă, care e de un interes foarte actual. În călătoria, care a făcut-o în anul 1886 prin Hollanda și cu care ocaziune a fost primit cu ovațiuni din partea mândrilor locuitori ai țării de jos, a convenit el și cu un francez. S'a vorbit numai decât despre războiul, care l'au purtat cinci ani Burii din republica Sud Africană contra Englezilor, cari năvăliau în țara lor, și Francezul a d'is cătră Krüger: „Le-ai sters una bună Englezilor!“ — „Nu tocmai așa de bună, precum am fi voit noi“, răspuse Krüger cu un zîmbet al și malicios. „Nu, durer, nu tocmai așa de bună, precum am fi voit noi. Căci ar fi trebuit odată pentru totdeauna, să le tăiam pofta, să se mai lege din nou de noi“. — „Crești D-ta cumva, că ei ar ave poftă să mai înceapă odată?“ — „Mai curând sau mai târziu, desigur. L'ământul nostru conține averi despre cari abia își poate face cineva idee. Până când nu vor ieși acestea la ivelă, vor rămânea și Englezii liniștiți. Dar îndată ce vor apărea la lumină, ne vor întinde o cursă. Deja se îmbuldesc din toate părțile în țara noastră. Contra curenților te poți apăra, cu oblone, contra Englezilor nu există nici un mijloc. Când va fi sosit momentul dorit, vor porni contra noastră apărarea intereselor englezești vătămăte sau baremi atinse. Ce va urma după aceea, nu e greu de găcit. Dar eu am venit în țara, de unde imi trag originea, ca să-mi aduc din nou în minte de devisa: „Je maintiendrai“ (voiu ține stégul sus); și poți fi convins, că noi îl vom și ține cu putere“. Presidentul Krüger, după-cum

ne arată actualele evenimente, a fost un bun profet; e probabil, că se vor adevăra și cuvintele sale: „Je maintiendrai“.

* * *

Rēul obicei de a ceti limba latină și greacă cu pronunția engleză se pare, că a încetat în zilele din urmă. Începutul pentru acest scop l'a făcut noua universitate din Wales. Profesorii de limbi clasice din Cardiff și-au dat multă osteneală să lucreze o șemă, ca să se pronunțe limba latină și elină după principiile istorice, neinfluențate de limba engleză. Dacă vor urma tot astfel și universitățile din Oxford și Cambridge, te poți aștepta ca să pronunțe și englezii *quasi* er nu *quesai*.

* * *

O sectă nouă. Un diar rusesc publică amănunte foarte interesante despre o sectă nouă, care s'a ivit de curând în guvernamentul Toms, cunoscută sub numele de Bjuguny sau alergători. Acești sectari învață, că în prezent pe lume și cu deosebire în biserica rusă și în statul rusesc domnesce pe față Antichrist prezentându-se sub fel pe fel de personalități, cu deosebire în reprezentanții administrației. De aceea omul să nu trăiască într'o lume, unde totul poartă simbolul lui Antichrist, ci să fugă din lume și să se petreacă prin pustii, munți și păduri. Ca să scape d'a fi slugile lui Antichrist sectarii an rupt ori și ce legătură cu statul și cu societatea, au încetat d'a se mai înscrie în listele de revisiune, d'a mai plăti dări și d'a se mai provedea cu pasporțe, și au anunțat ca principiu de viață, că aceia cari se simt tari, să lupte cu diavolul, er cei fricoși să fugă, va să d'ică ei recunosc posibilitatea unui dublu raport față cu puterea guvernului: Sau luptă ei, sau cu ea și cu ordinea și instituțiunile ei, sau, în cas de slăbiciune, să fugă de Antichrist prin păduri și pustii. Bjuguny nu se mulțimesc numai cu o viață de tot liberă prin păduri și pustietăți, ci tendința lor merge într'acolo, ca pe o cale sau alta să spargă domnia lui Antichrist; ei nu se sfiesc pentru acest scop nici de violențe, pentru-că din când în când duc aderenți de ai imperiului lui Antichrist cu puterea în păduri și îi forțază, să trăiască cum trăiesc ei. — Noi nu credem, să aibă această sectă vre un rezultat real pentru Rusia.

* * *

Folosul plantelor în odaie. Plantele cultivate în odaie, nu numai că servesc ca ornament, dar au și o influință bună asupra sănătății. În urma unui calcul exact s'a aflat, că o frunză de mijloc a unei plante esalază pe di 1—2 grame de apă, și o plantă întregă s'a aflat că esalază cam 50 de grame de apă pe di, și tocmai acesta e cauza, că în ținuturile păduroase aerul e mai umed și mai plăcut. Tot din cauza acesta, se silesc în toate orașele mari, ca să planteze cât se poate mai mulți arbori pe străzi și cât se poate mai multe plante prin grădini. Aerul, care intră pe ferestri, este de comun tare uscat, și ca acesta să fie mai folositor pentru sănătate trebuie, ca să cultivăm un soi de plante mari în frunze de es. palmi, aspidice, filodendron, dracena și altele. Aerul nu e umed numai pentru că frunzele esalază umezle, ci chiar și pământul umed din vasul de flori produce nise vapori umezi; plantele puse în fața s'orelui dau dela sine mult oxigen, care e foarte folositor pentru locuitori.

* * *

Haz. Curios nume. Un nobil spaniol în timp de noapte a voit să intre într'un hotel. Începe a bate cu putere în poartă, și când hotelierul din ferestra etagiului al doilea întreabă că cine e, el cu mândrie răspunde: — Don Juan Pedro Fernandez Rodrigo de Villanova, conde de Malafra, caballero de San Jugo Y Alcantara.

— Cu părere de rău — d'ise otelierul — dar pentru atâția domni nu am loc.

Bibliografie.

A apărut Nr. 15 din anul al doilea al revistei ilustrate pentru familie „Vatra“ având următorii sumarin:

„Inhumatiune sau Incineratiune?“ de Dr. Mihail Pop — „Bradul“,

(poesie) de G. Coșbuc. — „Miss Ewans“ și „Vulturul“, de Charles Dickens Tr. de Const. Bauer. — „Frații“, de St. Basarabeanu. — „Rosa, de Guy de Maupasant“, Tr. de B. Marian. — „Un om îndărătnic“, (după Oscar Michon) Tr. de Breb. — „Din diariul unei dame“, (poesie) de Ioan Moța. — „Nora“, dramă în trei acte, de Henrik Ibsen (urmăre) Tr. de B. Marian. — „Mărtea bețivului“, de Charles Dickens Tr. de C. Ramură. — „(Poesia)“ (omagiul reginei-poete Carmen Silva) de Maria Baiulescu. — „Din Istoria naturală“ (Elefantul) (urmăre) de N. — „Ptruț!“ (svonă) de Breb. — Fel de fel * * *

Ilustrațiuni:

La marginea pădurii. — Manuela. — Din petrecerile străbunilor nostri. — Florea cu flori.

Din public. *)

Mulțumită publică.

Prin listele de colectare emise cu ocaziunea iubileului de 100 ani al bisericii gr. or. din Alba-Iulia „Maeri“ serbat în 1/13 Oct. a c. pentru înființarea unui fond școlar, au încurs din colecte următoarele sume:

Din Alba-Iulia, prin lista Nr. 1, colectante N. Ivan, protopop: Nicolae Ivan 10 fl., Munkácsi Zsigmond 5 fl. Suma 15 fl.

Prin lista Nr. 2, colectante Florian Rusan, paroch: Florian Rusan 5 fl., Moldovan Simion 10 fl., Mihail Pop, Spinean Constantin, Ioan Rusan și Teodor Sintimbrean, toți câte 1 fl., Antoniu Perian și Ioan Drimbarean 2 fl., Ioan Stanciu, 10 cr., Pavel Drimbarean, Aron Șandor, Fira Bureuta și Ioan Davig toți câte 1 fl., Andrei Sirbu, 1 fl. 20 cr., Nicolae Metesan și Maria Moldovan, câte 2 fl., George Vaida 1 fl., Vasile Cîrlea 10 cr., Nicolae Sintimbrean 1 fl., Ioan Turean 50 cr., Alecsandru Cadar 5 fl., Irimie Câmpean 25 cr., Mihail Muntean 1 fl., Nicolae Medrea 50 cr., Ioan Sirbu 50 cr., Ioan Turean 50 cr., Rosalia Muntean 2 fl., George Tirnovean 50 cr., Ioan Câmpean 2 fl., Ioan Tirnovean 1 fl., Ana Tirnovean 50 cr., Dimitrie Furdul, 10 fl. Suma 58 floreni 65 cr.

Din Abrud prin lista Nr. 65, colectantă d'șora d'niulescu: Ana Filip, Elvira Pop și Antoneta Fodor câte 2 fl., d'șora Minodora Tiulescu 1 fl., Ioan Almășan și Nicolae Onciu, câte 50 cr., Ioan Deurd 10 cr., Sturza Simion 20 cr., Ioan Deonea 30 cr., George Balta 40 cr., Neti Stavu, Letiția Stoica și N. N. câte 1 fl., Iuliana Vasiu 2 fl. Suma 14 flor.

Din Orșova, prin lista Nr. 80, colectante Petru Călcianariu avocat: Anela și P. Călcianariu adv. 5 fl., Dimitrie Blajovan, preot 1 fl. Hunitosum I. Candavere, George Grecu și Nistor Mocescu câte 20 cr., Ioan Balaci 50 cr., N. Popovici 10 cr., N. Trailovici 20 cr., Ilie Salescu 10 cr., N. Dragulescu 05 cr., Meila Grecu 10 cr., Dimitrie Muica 10 cr., Dr. Ioan Popovici și Vasile Segerecan câte 1 fl., N. N. 50 cr., Nicolae Bacas 50 cr., Cancelaria dlui P. Călcianariu dela Elisabeta Moran 3 fl., George Barbulo-vits 25 cr., Dr. Barb Petri, prof. de teolog, 1 fl. N. N. 50 cr., Ioan Budințan adv. 1 fl., Dr. Isidor Pop adv. Lugoș 50 cr., Tomiciu Virgil propriet. Lugoș 1 fl., Dr. Stefan Petrovits adv. Lugoș 1 fl., Toma Stanes 50 cr., M. Comean și Dr. P. Mladu câte 1 fl., Dimitrie Zurca 50 cr., Petru Călcianariu și S. Topet, senator urb. câte 1 fl. 50 cr., Petrovici jurist 50 cr. Suma 25 fl. 50 cr.

Din București prin lista Nr. 78 colectante Dimitrie Hunsescu: Dimitrie Hunsescu 5 lei, Macs Dessauer, I. Alper, I. Anastasiu, Petre P. Roșca și I. Grecescu toți câte 2 lei, G. N. Caciulescu, 10 lei, G. Bedițan, 2 lei, D. Martun, 5 lei, Agap. D. Mangasan, 1 leu, Grama Stanes, 3 lei, G. G. Costescu, 4 lei, Ilie I. Beju, S. G. Ardelean și N. D. Poiana toți câte 5 lei, N.

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă.

Brindus, Aurel Aronescu, Ianc Bobian, Iuon D. Poianu și Nicolae N. Faour toți câte 2 lei, Societatea dac. trai. 50 lei, Alfred, Dim. Z. Furnica, N. Lupan și Iuon Petru toți câte 5 lei, S. Mihaescu, 3 lei, I. Martinescu, 1 leu, Vasile Gal, 2 lei, St. Comt, 5 lei, Dimitrie Popescu, 2 lei, Vasile Crețu, 2 lei, Sava Pavel, 3 lei, Ilie I. Bunescu, student, 2 lei, Teodor Toem, 2 lei. Suma 158 lei.

Din M.-Oșorheiu prin lista Nr. 29 colectante Nicolae Manegut, protopop: Ni-

colae Manegut, 1 fl., Nicolae Aron, 30 cr., Ion Birsan 30 cr., Filimon Ilie, Someșan Maria, Ciod Lazar Singorgan, Iuon Prega, Iuon Brega și Stefan toți câte 5 cr., Brega Nicolae, Vasile Singorgan, Vasile Ugran și Iuon Hodou toți câte 10 cr., Zaharie Oprea, 25 cr., Aurel Lazar, 15 cr., Ioan Vătășan, preot, 30 cr., Stefan Stoicovits 25 cr., Ioan Oltean, 15 cr. Suma 3 fl. 40 cr.

Din Geomal prin lista Nr. 34 colectante Nicolae Crișan: Nicolae Crișan, 50 cr., Ra-

fael Samuel 50 cr., Teca Gligor Felhete 10 cr., Ciora Mihail, 10 cr., Suma 1 fl. 20 cr.

Din Meteș prin Nr. 42 colectante Iuon Ursa paroch, suma 4 fl.,

Din Tihu prin lista Nr. 48 colectante Alecsa Negoe suma colectată 5 fl. 10 cr.

Din Hepria prin Lista N. 20 colectante D. T. Lobonțiu 5 fl. D. Teodosiu Lobonț. 5 fi.

Prin dl P. Călciumar, s'a mai colectat încă 1 fl. 40 cr.

Primescă atât domnii colectanți cât și domnii contributory mulțămirele noastre sincere pentru ajutorul, ce ni-l-au dat în aceste zile de grea încercare pentru poporul dus din această parochie.

Alba-Iulia-Maeri, 6 Ianuarie 1896.

În numele comitetului parochial.

H. Rusan,
paroch.

De stat aprobată

II. LOTTERIE DE CLASSĂ UNGARĂ

din incidentul espoziției millenare în Budapesta

120.000 de losuri cu 45.007 câștiguri împărțite în trei clase și un premiu.

Datul tragerii:

pentru classa I:
dela 5 până în 8 Februarie 1896.

pentru classa II:
dela 11 până în 14 Martie 1896.

pentru classa III:
dela 12 până în 8 Maiu 1896.

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):

1 întreg	1 jumătate	1 a 40000 parte	1 a doua 40000 parte
20.—	10.—	2.—	1 fl.

Prețurile losurilor complete (valabile pentru toate trei clasele):

1 întreg	1 jumătate	1 a 40000 parte	1 a doua 40000 parte
60.—	30.—	6.—	3 fl.

Câștigurile să plătesc întregi, libere de dare și taxe, și fără nici o reținere; tragerile stau sub supravegherea autorităților statului și se fac în prezența unui notar public regesc. Publicând planul sortării, facem cunoscut, că losurile de ași înainte se pot căpeta pe lângă prețurile originale de mai sus dela colectorii făcuți cunoscuți prin placate.

Budapesta, 24 Decembre 1895.

Direcțiunea lotteriei de classă ungare.

Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.

ȘANSE DE CÂȘTIG

ca și cari încă n'au mai fost nici odată
oferă

Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.

II. LOTTERIE DE CLASSĂ UNGARĂ

aprobată de stat.

450.007 câștiguri în bani, împărțite în 3 clase în sumă totală de 9,200.000 corone.

Cel mai mare câștig în cazul cel
mai favorabil **UN MILION** corone.

Tragerea clasei I:
Dela 5 până în 8 Februarie 1896.

Tragerea clasei II:
Dela 11 până în 16 Martie 1896.

Tragerea clasei III:
dela 12 până în 28 Maiu 1896.

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 a	80.000=	80.000
1 "	60.000=	60.000
1 "	40.000=	40.000
1 "	30.000=	30.000
1 "	20.000=	20.000
1 "	15.000=	15.000
1 "	10.000=	10.000
2 "	8000=	16.000
8 "	4000=	32.000
10 "	2008=	20.000
13 "	1000=	13.000
100 "	400=	40.000
860 "	200=	172.000
9000 "	80=	720.000
10.090	Câștiguri la oală	1,268.000

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 a	100.009=	100.000
1 "	60.000=	60.000
1 "	40.000=	40.000
1 "	30.000=	30.000
1 "	20.000=	20.000
1 "	15.000=	15.000
1 "	10.000=	10.000
2 "	8000=	16.000
8 "	4000=	32.000
10 "	2000=	20.000
13 "	1000=	13.000
100 "	400=	40.000
860 "	200=	172.000
9000 "	120=	1.080.000
10.000	Câștiguri la oală	1,648.000

Planul de câștig:

Câștiguri	Corone	Corone
1 premiu	600.000=	600.000
1 a	400.000=	400.000
1 "	300.000=	300.000
1 "	200.000=	200.000
1 "	100.000=	100.000
2 "	40.000=	80.000
2 "	20.000=	40.000
5 "	10.000=	50.000
10 "	8000=	80.000
34 "	6000=	204.000
100 "	2000=	200.000
200 "	1000=	200.000
2650 "	200=	530.000
22.000 "	150=	3.300.000
25.007	Câștiguri și 1 premiu	6,284.000

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
20.—	10.—	2.—	1.— floreni

Losuri complete (valabile pentru toate trei clasele):

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60.—	30.—	6.—	3.— floreni

[227] 3-5

Recomandă și trimite pe lângă înaintarea mai întâi a prețului sau pe lângă rambursă postală

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Carl Heintze,

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Adresa telegrafică:
Lottoheintze,
Budapesta.

Pentru siguranță se recomandă, a cere trimiteră losurilor în scrisori recomandate și are să se trimită pe lângă prețurile originale de mai sus ale losurilor pentru portul scrisorilor recomandate și pentru listele de tragere la losurile de classă 25 cr., pentru porto și cele 3 liste de tragere la comandarea losurilor complete 50 cr.

La I lotterie de classă ungară am împărțit eu la mușterii mei următoarele câștiguri principale: Câștigul principal de 400.000, 200.000, 100.000, 30.000, 50.000 de corone etc. etc.

Adresa telegrafică:
Lottoheintze,
Budapesta.